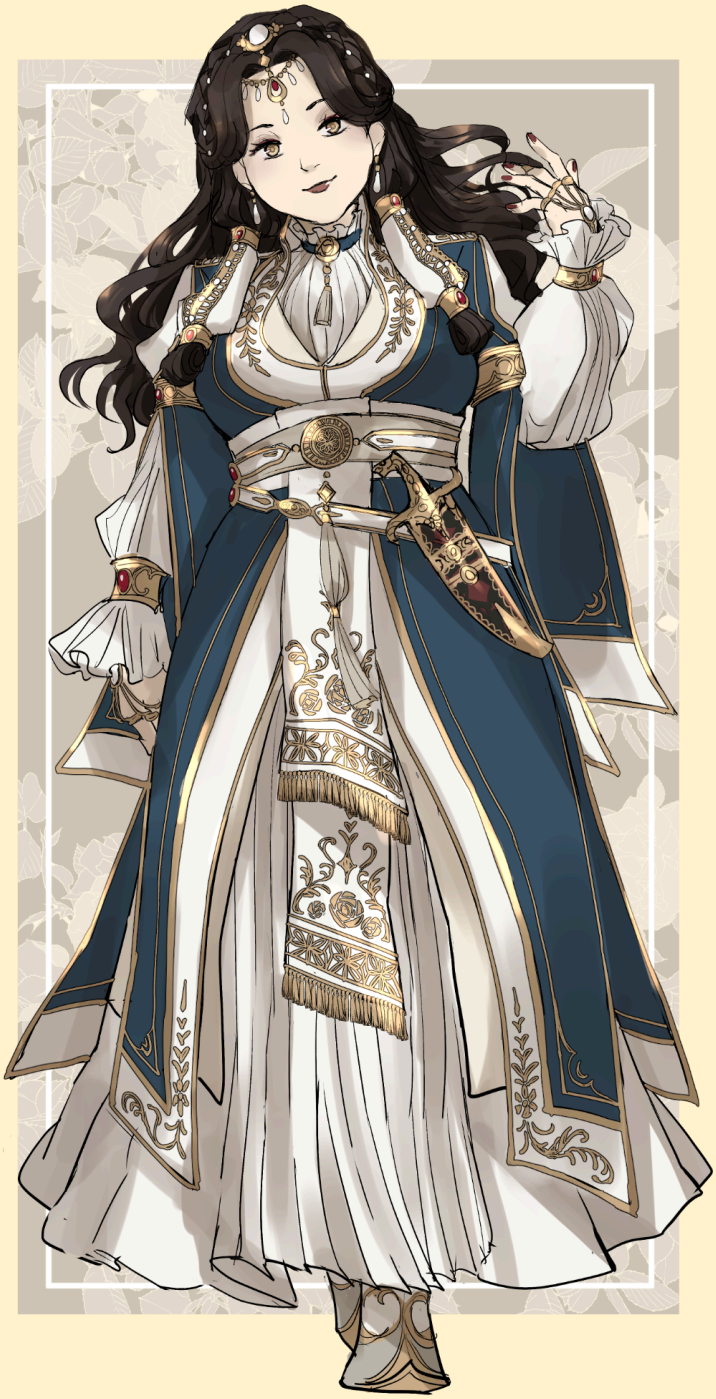
<u>ชื่อ-สกุล-ฉายา</u>

Theoria Aurarius the Princess of Aries

ธีออเรีย ออราเรียส เจ้าหญิงแห่งแอเรียส

ภูมิลำเนา
แอเรียส

เพศ
หญิง

อายุ
15(ปี1) /16(ปี2)/17(ปี3)/18(ปี4)/19(ปี5)/20(ปี6)
สีผม/สีตา
น้ำตาลเข้ม/ทอง

ส่วนสูง/น้ำหนัก
(ปี1) 160/72/ (ปี2) 162/70 / (ปี3) 164/70 / (ปี4) 165/70

เผ่าพันธุ์
มนุษย์

ประวัติ

องค์หญิงของกษัตริย์รีมัสที่เกิดกับมเหสีเอกเอโอเนีย ถูกเลี้ยงดูมาเป็นอย่างดีตามแบบฉบับองค์หญิงของแอเรียส เป็นพระราชธิดาที่สนิทกับพระบิดามาก ด้วยความช่างคิดช่างเจรจาของเธอ เมื่อมีงานบ้านงานเมืองต้องเดินทางเมื่อใดพระบิดาก็มักจะพาเธอติดสอยห้อยตามไปเสมอ เธอร่ำเรียนศาสตร์ความรู้ต่างๆมากมาย ทั้งประวัติศาสตร์ปรัชญาการเงินการปกครอง วิทยาการต่างๆ รวมถึงเวทมนตร์และวิชาดาบ แม้แต่งานร่ายรำดนตรีและศิลปะต่างๆก็ฝึกฝนได้ไม่ขาดตกบกพร่อง

การเรียนรู้หลายแขนงทำให้นางมีนิสัยที่มักจะตั้งคำถามกับสิ่งต่างๆอยู่เสมอ ให้ความสำคัญกับการค้นหาคำตอบสิ่งที่ตนไม่รู้ ท่าทางเธอเมื่อออกงานผิวเผินเหมือนสงบเสงี่ยมเรียบร้อย แต่ความจริงแล้วเป็นคนมีความมั่นใจ ช่างคิดวิเคราะห์ใคร่ครวญหลายสิ่ง บางทีก็พูดจาเป็นปริศนา ชอบเย้าชอบแกล้งคนอื่นอยู่เป็นเนืองๆ

การเป็นองค์หญิงแห่งแอเรียสความจริงไม่จำเป็นจำต้องเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนพระราชาด้วยซ้ำ แต่เป็นที่รู้กันในวังหลังว่าการไปเข้าเรียนเป็นหนทางเดียวที่จะได้ออกไปอยู่อย่างอิสระในฐานะเจ้าหญิงแห่งแอเรียส แน่นอนว่าธีออเรียไม่พลาดโอกาสนี้แน่

อื่นๆ

ใช้คทาสีขาวที่ทำจากงาช้างเผือก พู่ขนหางนกยูงหิมะ ลงอาคมด้วยหมึกโลหิตไตรเศียรคชสารผมหลอมกับทองคำด้วยกรรมวิธีกลั่นเสริมพลังเวทแบบพิเศษโดยพระสังฆราชแห่งแอเรียส เป็นหนึ่งในงานฝีมือชั้นดี ส่วนดาบเองก็ใช้ของคุณภาพดีอย่างที่องค์หญิงควรจะมี มีลวดลายแต่เชพค่อนข้างเรียบง่ายถนัดมือ

ได้รับกริชวิเศษจากพระบิดาให้พกติดตัว ชื่อกริชวจีสัจจา เป็นกริชคมสีดำขลับลงอาคม ทำจากงาสีดำของไตรเศียรคชสาร ผู้ใดที่สัมผัวคมกริชนี้จะพูดได้แต่ความจริงเท่านั้น

มีงานอดิเรกหลายอย่าง ชงชา งานศิลปะ และดนตรี ทุกอย่างได้รับการอบรมมาให้มีความอ่อนช้อยงดงามสมเป็นองค์หญิงแอเรียส นอกจากนั้นยังชอบขี่ม้าอีกด้วย

ใช้พาหนะเป็นม้าขนสีทองพันธุ์ดีของแอเรียส ชื่อว่า เอโพนีน คุ้นเคยกันมาตั้งแต่ยังเล็ก จึงเชื่องและจงรักภักดีกับธีออเรียมากๆ

Twitter

https://twitter.com/Tob2_Theoria

ค่าสถานะ

	ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ปี5	ปี6	ปี7
Atk	2	3	3	4	5	6	7

Def	3	4	6	8	9	10	11

บันทึกเหตุการณ์แต่ละชั้นปี

ปี1

- มาเรียนที่เอดินเบิร์ก ค่อนข้างประทับใจและสนุกกับการได้เรียนรวมกับคนมากหน้าหลายตา พบผู้คนหลากหลาย โดยรวมมีความประทับใจเป็นบวกต่อสถานที่นี้
- ได้พบเจอเพื่อนหลายคนที่รู้จักกันแต่เด็ก
- การเรียนทำได้ดีไม่ขาดตกบกพร่อง
- โดนรุ่นพี่แกงให้แข่งกันเองหาคนเดินหมาก มีคนล้มมวยใส่ เลยแค้นเงียบๆทดไว้ในใจ
- แพ้หมากกระดานตั้งแต่นัดแรก(เพราะทั้งรุ่นร่วมใจกันจับสลากตำแหน่ง) ตอนแรกจะเท แล้วแต่พอแข่งจริงก็ยอมไม่ได้
- ติดนิสัยสมัยอยู่ฝ่ายในเลยเป็นคนที่คอยดูแลสาวๆร่วมหอในชั้นปีเดียวกันเสมอ
- ยังคิดถึงบ้านอยู่เหมือนกัน
- อยู่ชมรมวรรณกรรมที่ตั้งขึ้นมากันเองกับเฮลิออสและริส
- เดินทางกลับแอเรียสโดยที่จ้างดราการ์คุ้มกันกลับ

ข้อสอบสำหรับคัดเลือกหอ

- **ถ้าเป็นกษัตริย์ จะถือหรือสวมอะไรเป็นอย่างแรก**

“การจะเป็นกษัตริย์สำหรับองค์หญิงจากแอเรียสนั้นคงเป็นไปไม่ได้ *หัวเราะ*....แต่หากได้เป็นแล้วล่ะก็… คงจะเป็น**มงกุฎ** มงกุฎนั้นเป็นสัญลักษณ์ของกษัตริย์ แสดงถึงความรับผิดชอบที่ต้องแบกรับหน้าที่ที่ต้องกระทำ… การสวมมงกุฎนั้นก็คือการยอมรับในคำมั่นสัญญาที่จะรับผิดชอบประเทศทั้งประเทศแล้ว และแสดงตนให้รู้ว่าเราคือผู้ปกครองนับจากนี้…. หากเป็นเราก็ต้องการจะสื่อสิ่งนั้นให้ไปถึงผู้คนในทันทีที่ได้ขึ้นครองบัลลังก์”

- **สัญลักษณ์ความเป็นกษัตริย์ของตัวเอง**

“แม้จะใส่มงกุฎเป็นอย่างแรกเมื่อเป็นกษิตริย์ แต่สิ่งที่อยู่ตืดมือเรามาตั้งแต่ก่อนขึ้นบัลลังก์คงจะเป็น**คทา**เสียมากกว่า คทาเป็นสัญลักษณ์ของปราชญ์และผู้รู้ เขาว่าหากตัดสินใจโดยไร้ซึ่งความรู้ก็เหมือนเดินไปในความมืดโดยไร้แสงไฟ ฉะนั้นหากเป็นได้จึงให้คทาหรือปัญญาที่มีส่องแสงนำทางให้ทั้งตัวเราและผู้คน..”

- **สิ่งที่มอบให้ประชาชน**

“**<u>คทา</u>**…หากให้ปลาแด่ชายคนหนึ่งเขาก็จะอิ่มไปหนึ่งมื้อ แต่หากให้เบ็ดตกปลาเขาจะอิ่มไปตลอดชีวิต ผู้คนที่แสวงหาปัญญาจนเป็นปราชญ์และผู้รู้ได้ในปัจจุบันมีเพียงหนึ่งหยิบมือ แต่หากเพิ่มขึ้นได้แม้สักเพียงอีกหยิบหนึ่งก็เปลี่ยนแปลงอะไรได้มากมาย ไม่ต้องถึงขั้นเป็นปราชญ์ แต่ความรู้ทั่วๆไปก็พัฒนาอะไรต่อมิอะไรได้มากแล้ว… ในระยะยาวถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่านัก ไม่แน่เบี้ยหนึ่งตัวอาจจะกลายเป็นควีนขึ้นมาก็ได้…”

- **เวลาที่ต้องทิ้ง จะทิ้งอะไร ตามลำดับ**

“เมื่อเลิกเป็นกษัตริย์แล้ว สิ่งแรกที่จะต้องทิ้งก็คือ**<u>มงกุฎ</u>** อำนาจนั้นจะชวนให้ลุ่มหลง หากมัวแต่หวงแหนมันไว้โดยไม่มีสิทธิ์แล้วก็จะมีแต่ความโกลาหล อย่างที่สองคงจะเป็น**<u>ดาบ</u>** ตัวเรานั้นไม่ชอบการฟาดฟันเข่นฆ่าหรือการใช้กำลัง เก็บไว้ก็รังแต่จะหนักเปล่าๆ **<u>แหวน</u>**คือคำมั่นสัญญา แม้จะละทิ้งตำแหน่งไปแล้วเราก็ยังอยากจะเก็บรักษาไว้ แต่สุดท้ายแล้วหากให้เลือก ก็คงจะทิ้งลงก่อน **<u>คทา</u>** แสงแห่งปัญญาจะเป็นสิ่งที่อยู่กับเราไปจนถึงวาระสุดท้าย ”